Egry Artúr

híd a Neretván 1994

csillogó antracit bársony a völgy
kőhídja mint csat; egy hajfonaton
folyóját öleli –; hűs vize zöld –
ezzel segítve bús fellahokon.

karcsú íve örömére a szemnek
római hídnak hitt török emlék.
ha hiszed ha nem – itt szégyenszemre
egymást ölte két testvér nép – nemrég!

nagynéha ébren vagy félig álmos
háttérben a Velzs – hatalmas heggyel
kihalt; hátborzongtató ez a város

ritkán találkozol gyerekekkel!
a folyóban sziklák dagonyáznak
lágy ráncaik ős-része a tájnak.

Csontváry Kosztka Tivadar: Római híd Mosztárban 1903

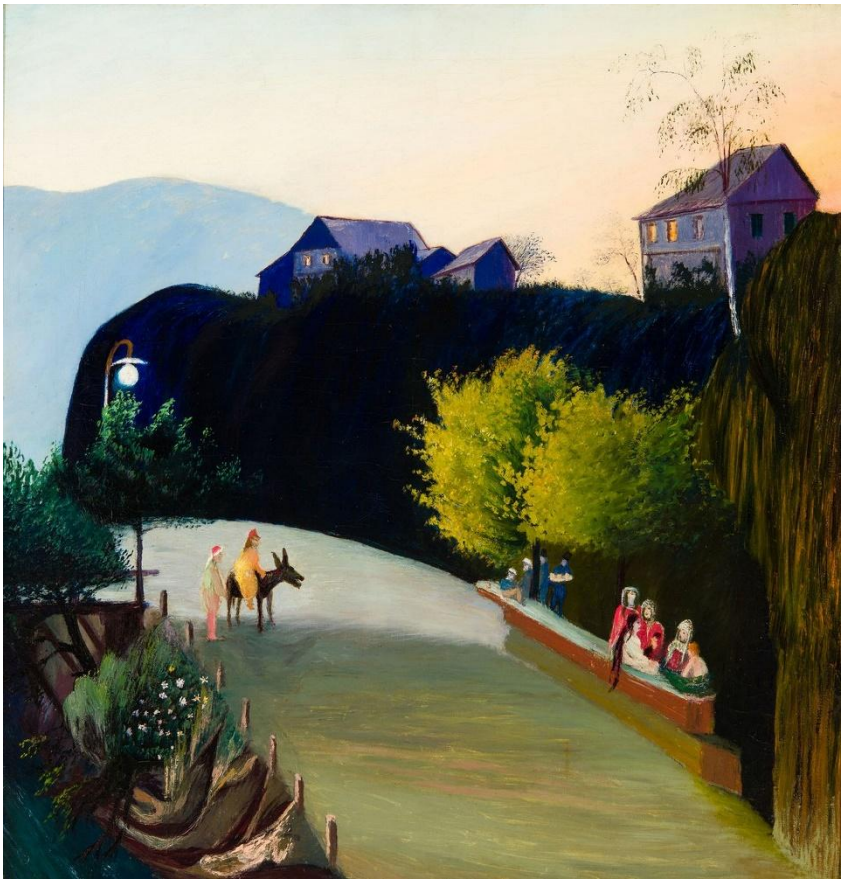
alkonylámpa

a fák alatt a patakpart sötét
kitakart a múló nap bíbora már
csendesen víz csobogása puhán
hallik; borzolva az éj szövetét.

dombtetőn; háttal a fénynek a ház
kékbe borult árny-vízjel az égen
fák csipkeszegélye feketében
keretre feszített len-kanavász.

a kis ér kanyarjában fehéren
veti fényét egy alkonyi lámpa
az eső utáni délutánba'
szamár álldogál bokáig vízben.

villanyos napnak nagy gömbje ragyog
csillog a lombon zöld-sárga sörény
fák közt megbúvó orgona sövény
itt csónakázó bosnyák asszonyok

Csontváry Kosztka Tivadar: Villanyvilágította fák Jajcében